

Ali Veli

- Őirler -

Yayın Tarihi:

10.10.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

37. Doğum

37...

Seneler otuzlarımı yedi,kaldı üç geriye kırka varmaya..

Otuzaltım ikiyüzotuzbin ölümü gördü

Bugün ilk günüm otuzyediyılın sonrasında

Ölümün tortusu kanıksanmış insanlığın ideasında

09.10.1971

09.10.2008

Yıkımlar hiç değişmedi

Doğumlar daima umut insanlığa

Umut turnanın kanadında

Göç etmesin desem kuşlar

Bozulurmu doğanın dengesi

Bugün doğdum ben öncesinde de suskun şimdi de..

Ali Veli

Aitliğim

Yaşam gerçek yüzünü gösterdikçe
Hayalleri basitlik sayıyorum
Umut edemiyorum,tükendiğimi hissediyorum
Fakat yaşam abartılı
Geçiyor anlamsızca zaman
Sınırlar saydamlaşıyor
Aşılmayı bekliyor,umarsızca
Ve ben geleceğin planlarını hiçliyorum
Anlamsızlığı yaşamak,kendimle barışmak istiyorum
Kendimi soyutlamak
Yaşanılanı değil,bilinmeyeni görmek istiyorum
Var ile yok arasına aitim
Ait olduğum yere dönmek istiyorum
Umarsızca...

*Umarsızların serzenişı sessizliği bozmaya başladı...

Ali Veli

Anlamsızlığın ötesindeki anlam

Düşüncelerin yıkılmazlığı
Tabiatın karşısında anlamsız kalıyor
Çaresizlik ve zayıflık gücün karşısında
Tekrar boyun eğiyor
Anlamsız saydığım şeylerin derinliğinde
Gizli olanı gerçek varlığı...
Acıyorum acizliğime korkuma neden bulamıyorum

Ali Veli

Aptallar

Nereye yürüdüklerini bilmeden
Amaçlarımıza koşuyoruz diyorlar
Daha şimdiden körleşmişler
Sanki hiç görmüşler gibi
Tanımlamaya çalışıyorlar
Amaçlarını...
Suçsuz ve haklılar
Çünkü hakediyorlar
Bir tek bildikleri bu
Saygıyla eğiliyorum karşılarında
Aptal olmayı beceriyorlar
Saygıyla selamlıyorum onları
Kendilerinden çok eminler
Onlara acımıyorum
Çünkü yaptıklarını üstünlük sayıyorlar

*Aptallar var ve dengemizi bozuyorlar

Ali Veli

Arayış

Bir dem ki sınırlarını sürdüğüm tarlalar
Geçmişten gelen bir nadas yansıması tepkilerim
Postmodern aşklar yarattım yüreğimde anlamsız
Nedenselliğini bilmediğim istekler kuşattı aciz bilincimi
Çıkışların umudunda bir kaybolmuş gibi
Aradım tüm umutlarımı açık kapılara doğru anlamsız
Bir bilinç ve altı karmaşası istençlerim
Doğru göreceliğinde çıkışsızlığım...

Ali Veli

Artık veda vaktidir...

Bu gemi kalkar ufkun bilinmezliğine
Artık veda vaktidir...
Liman manasını yitirmiş, misyonunu tamamlamış
Hazırlık zamanıdır yaşanmışların tortusunda
Bu geminin ne tayfası vardır ne de kaptanı
Bir tek albatrosları göğünde
Uzun bir yolculuğa kılavuz
Rota sonsuzluğa çizilmiş
Suskun bir uğurlama halindedir liman
Gemi dalgınlığındadır ufkun, sınırında
Bir gemi kalktı ufkun sonsuzluğuna...

Ali Veli

Barbar

Barbar Viking kralı
Kutsalca salındı denize
Barbarsızca öldü...

Ali Veli

Basit görünen karmaşık

Ucu kavisli karamsarlık
Kendisi kaide üstündeki beyaz gizem
Görünende anlamsızlık,gerçek içindeki tanım
En üstte koca bir delik
Güzel kokulu,siyah,içi dolu
Bilgi değil,tütün bastırılmış
Koca sarığı,iri sakalıyla
Bir Osmanlı padişahı
Lületaşı,minyatür yüz,bakışları anlamlı
Güzel pipom Eskişehir hatırası
Onunla geçirdiğim anlarım
En güzel hatıralarım
Pipom bir cisim değil
Keşfettiğim dünyanın canlı varlığı
Kimileri anlatır bana edindiği tarzı
Yaşadığı tütün,nefes ve gizemli dumanları
Anlatır bana hep gördüğü dünyaları,mekanları
Seviyorum pipomu dürüst olduğu için
Varım,canlıyım diyen haykırışı! ..

Ali Veli

Başkalaşım

Her görünenler yaşanılanlar
His karmaşaları çelişkiler
Arkasından gelen arayışlar istekler
Bitip tükenmek bilmeyen amaçlar arasında
Birden bir ses kendin ol kendini yaşa! ..
Gerisi boş bir kare
Doldurulmayı bekleyen
Yaşanılan eskiden farklı yenilikler getiren
İfade zorluğu alışılmamışlığın getirdiği
Ve yıkılan ilüzyon yıkılan çelişki
Sonsuz bir huzur araştırmayı gerektiren
Yaşadığım kendim duyduğum ses benim
Anlayamıyorum neden geciktiğimi evrim geçirdiğimi
Neden sonra anlıyorum her şeyi kendimin gerçekleştirdiğini
Yürürken uçmak istiyorum unutup herşeyi
Tümünden önemlisi seviyorum kendimi

Ali Veli

Beğeni

Bir varoluş kaygısıdır benimkisi
Yolun tam ortasında
Yüzeysel yüzgeçlerin ağırlığında
Uzamsal ve zamansal yoksunluk
Belirsiz estetik

Ali Veli

Bekleyiş

Sabırla yoğurulmuş
Hayallerle avuntulu
Gelecek gün endişesiyle
Umutlanırcasına beklemek
Keskin sirke küpüne zarar misali
Tketiyor insanı
Kurtulmak gerekli kurulan senaryolardan
Gelmeli beklenen gün
Göstermeli kendini umut
İşte yazgın diyebilmeli
Bak! Göründü gerçek! ..
Dşlemlerde bir serap daha
Yaşama gücünü kemiren beklemek
Umut kıpırtıları gücünü körelten
Ezici,yıpratıcı,g beklemek
Uzunca yorucu bekleyiş
Hasreti kısa süreli kucaklayış
Beklemek kötü bir kelime
Garipsenecek bir durum
Yaşamım boyunca gitme dürtüsüyle
Bekledim ben
Niçin olduğunu bilmeden...

Ali Veli

Biçimlendirilmiş tutsaklık

Durgun akıyordu yaşam bir gece vakti
Gölgeler hareketlendi aniden,dipsiz olaylar sabaha gebe
Kapattı kanatlarını güvercinlerin karanlık avuçlar
Tutsakladı sabaha karşı düzen özgürlüğü
Farkındaydık herşeyin ama tepkisizleştirilmiştik hayata suskun
Geçmiş ve gelecek biçimleştirilmişti
Düzen teolojik bir buyrukçu biçimlere artık
Bizler güdülenmenin onayında kayıtsız
Dur demek bir insanlık haykırışı değil bundan böyle
Herşeyin bir nedeni artık tepkiler,
Ve biz bilmem kaç bin reyting veren abonelenmiş izleyiciler
Postmodern bir faili meçhul olmuş varoluşumuz insanlığa
Küçücük atom çekirdeği kadar küçücük bir irkiliş gerekli suskunluğa
Ben ben olmak istiyorum varoluşumda...

Ali Veli

Bilmek ve farketmek

Çıkışsızlığın döngüsüdür yaşamak
Şanrılar nefessizliğin göstergesi
Bir an sarmal görüngülerde varoluş
Gerçeklik postmodernleştirilmiş, umursamaz
Ve ben güneşe doğru suskun
Haykırışlarımız kanat sesi gibi
Bazen farkedilmiş kanıksanık
Bazen farkedilmemiş yalın...
Bilmediğimiz çemberin ne zaman neresinde olduğumuz
İç ve dış döngüsünde kaybolmuş
Yolumuz raylarla biçimlenmiş yollara uyumsuz
Bir Ömer Hayyam sarhoşluğu istiyorum
Hem farkında hem farkındasız
Bilmeliyiz...

Ali Veli

Bir öykü tasarladım

Bir öykü tasarladım kafamda
Bir tanrıydım
İnsanlara karışmışım
Hiçbir şeyin farkında değildim
Onlar gibi olmalıydım
Ve kendim gibi düşünmeye başladım
Özütledim insanları kafamda
Tasarladıkça yalnız kaldım aralarında
Anlamadılar beni
Fazlalık fazla geldi onlara
İlk önce kafalarına çelişkiyi sokayım dedim
Aydınlığa kavuşmaları dileğiyle
Anlamadılar beni
Deli dediler
Aldırmadım
Zaman gerekliydi
Gelişmeliydiler
Sınırları zorlamalıydılar
Başaramadılar
Çünkü olduklarıyla yetindiler
Hep istemeyi biliyorlardı
Vermeyi bilemediler
Mücadele ediyorum isteyeceklermiş gibi
Ben de tanrının oynadığı bir oyunun
Başrol oyuncusuyum
Niteleyemiyorum kendimi
Kendimi anladığım gün
Anlayacağım onları ve
Son sözümü söyleyeceğim onlara
Siz insansınız...

Ali Veli

Cam küreler

Saydam bildiğim katı
İçinde cam küreler
Bilinci toprak ve ısı
Bir başka serüvendir geçmişi
Değişim ile yoğurulmuş bir yaşam
Çan bildiğim cam
İçteki dış küreler
Güzellik barındırıyorlar
Nesnel ve göreceli
Var sayılmak gibi varolan
Cam küreler
Saydam bildiğim katı

Ali Veli

Çaresizlik

Ne yaptığını bilememek
Ne yapacağını da
Sonsuzca beklemek
Karanlığın karamsarlığın dibinde
Işık halinde çılglık
Kimildayamadan haykıramadan beklemek
Tıkanmak nefes alamamak
Ve mücadeleyi yitirmek
Öylece beklemek
Sezilere ümitle sarılmak
Sonsuz karanlıkta
Umut ışığını aramak
Kısaca çaresiz yaşamak
Bilinmeyen bir dünyada
Bilinen olmak
Labirentte çıkış aramak gibi
Zaman ilerledikçe yıpranmak
Açlığa susuzluğa boyun eğmek
Düşünebilmeyi yitirmek
Varlığın son kımıltısı
Hiçlikte tanımsız olmak
Çaresizim...

Ali Veli

Çizilen resim

Başlangış bir güneş patlamasıydı
Sonra kesik kesik dalgalar gibi
İki yanda dev kepçeler yükseliyordu
Sesleri yutmak için
Ya o solucan görünümlü karartı
İki büyük çukur vardı
Bir çukur daha ve yine bir çukur
Ortasındaki dallar
Büyük çukurda karamsarlık
Küçük çukurda evren
Sert çizgili iki kanca
Evet, elmacık kemikleriydi
Ve aşağıya indikçe
Büyük bir değişken
Dilediğini söyleyen
Sahibinin varlığını, kişiliğini betimleyen
Bir surat çizmişti
Hem de korkunç, hem de şaşkın
Hem de tüm ifadeleriyle bir surat
Çelişkiyi anlatmıştı suratında
Yaradılışın malzemesiydi çelişki
Yeni bir estetik yaratmak istemişti
Farkında olmadan gerçeği bulmuştu
İnkâr etmiştik bu gerçeği
Vurdumduymaz davranmıştık
Küçümsemıştik çelişkiyi
Çelişki kendimdi, varlıktı, varolandı
Çelişkilere çelişğim
Şanki çelişki değilmişim gibi...

Ali Veli

D nin gel-gitleri

Düşüyorum, sorgusuz boşluklara
Döngü dönüşüyor kısırdöngülere çıkışsız
Dalgakıranlar yok artık
Değişimler sonsuz kırılmış karanlıklara
Düşler sürrealist tanımlanmamalı
Derinliğimde kırık kanatlı kuşların çığlıkları
Dedi ve
Diledi helezonların kaosuna
Düş oldu...

Ali Veli

Dilsiz mantığı

Çekiyor at arabasını adsız
Çekiyor peşinde birkaç yaşamı
Bitiyor geçmiş ve gelecek
Bitiyor varoluş malzemesi ses
Bakıyor uzaklara umursamaz
Bakıyor ve yankılanıyor sessizliği
Çeviriveriyor gözlerini
Marjinalliğini lanetliyor
Sınıflayamıyor kendini
Mekan tutsağı sayıyor kendisini
Yalnızca ben...

Ali Veli

Doğum ve kalemim bir de şiir

Bir başkalaşımdır yaşam belirginsizliğimizle
Farkedemediğimiz, kısırdöngülerin parçalanışı
Sarmaldır bilincin aktardığı bilinçaltına
Dehlizler gerekli hatırlayışlara suskun...
Biz ki susturulmuş ya da unutmuş
İdealar değil kaygılar dünyası takıldığımız
Doğumlar gerekli sancılara...
Kırık buz parçaları acılarımız
Sadece kırıkken rahatsız eden
Su halinde dingin ve emin...
Kalemim yazmak istemez bazen,
Bildiklerini tüketmek istememesine
Paylaşmak ah paylaşmak
Unutturur verir tüketişleri tüketilmişlikleri
Akar gider sonsuza doğru
Bir yerde duracağını bilmeden
Dört saat sonra ben doğuyorum
Dokuz ayın sonrasında suskun...

Ali Veli

Düş

Düş'tün gerçekiğinde
Ben düş'ünün peşinde
Düş-lendim düş-lerinde
Gerçekiğimde düş-tün
Düş-üm gerçek oldu
Gerçekiğim düş-ün
Düş-ürdün,düş-tüm
Düş-ünemedim düş-künlüğünü
Düş oldum
Düş-man oldum
Düş-tün...

Ali Veli

Düşünce olmak

Yaşam deneyimlerinin amacı
Öğrenmek bilgilenmek dostlarım
Bilmek ve düşünebilmek
Özgürlüğün, mutluluğun, yaşamın
Sınırsız olduğunu kavramak
Zekanın yüceliğini bilerek
Kendimizde yüceltebilmek
Düşünceyle kavramı kavramak
Algılamak, benimsemek, hissetmek
En önemlisi sevebilmek
Sevgi düşüncesini bilmek, karışmak
Varlığımızın sesiyle
Kavuşmayı beklemek, coşmak
Değişim rüzgarında
Değişebilir olmak, birleşmek
Geniş anlayışla, soyutlaşmak
Sevgi olmak, düşünce olmak
Karışmışlık gibi evrimleşmek
Gerçekliğimize dönmek
Düşünce olmak
İnsanlığı oluşturan sevgiyle
Yüceliğimizi idrak etmeliyiz

Ali Veli

Eski resim

Lüle saçlarının çevrelediği
O güzel yüz
Resmin cansızlığını inkar edercesine
Merakla bakan gözler
Derinliğe indikçe değişiveriyor
Yazgıma boyun eğmeliyim
Çabalamak boş
Elime tutuşturulan senaryo
Kuralına göre oynamalıyım
Farklı bakan iki gözü
Biri umutlarını gençliğini haykırırken
Diğeri sessizce boyun eğiyor
Anlayamıyorum bir türlü
Hayatı zorunluluklarla dolu
Kendini ifade edemeden
Sürüklenircesine yaşamayı
Eski resimdeki güzel kız
Dolu yaşamayı haketmiştin
Güzel günler görmeyi
İçinde yaşattığın o güzel sevgiyi
İnsanlığa saçmayı haketmiştin sen
Başarılı olmayı yetismeyi
Başkalarına verebilmeyi öğrenmeyi
Mutlu yaşamayı haketmiştin
Eşini tüm benliğiyle sevebilmeyi
Canından kopan en güzel varlıkları
Geleceğin umutçularını çocuklarını
Sıkıntısız sorunsuz yetiştirmeyi
Güzel bir gelecek hazırlamayı
En doğal biçimde haketmiştin güzel kız
Başına gelecekleri bilmeden
Düşlemlerin, hayallerin, umutlarınla haketmiştin sen
Resimdeki kız bilemezdin gerçeği
Gelecekteki yazgını
Olgunlaşmak için sıkıntı çektin
Bolluktan mahrum kaldın sen
İstemediğin kötü günler yaşadın
Umutlarını neşeni içinde yaşattın
Sevgi özünden kopmadın sen
Bilemezdin bunları resimdeki güzel kız
Öğrensende inanmazdın
Farklı şeyler dilemiştin hayattan
Geleceğine hazırlık yapmıştı
Her insan gibi bu güzel kız da
Toplumun çarkında istemeden
Hazırlanılan yerini aldı yakınsada
Yaşadıklarınla olgunlaştın sen
Farkına vardın yapmacıklığın
Görebildin insanın niteliğini
Yüce tanrının istediğini
Öğreti yaptın öğrendiklerini
Verebilmek istedin insanlara

Bakın görün dedin insanlığa
Değişebilirlik kanunlarını açıklarak
Yaradılıştaki özün çelişki olduğunu
Uzun süren zaman sonunda öğrendin
Gerçeği görebilmenin basitliğini kavradın
Acı ve öfke dolu bir çığlık attın
Sonrada hayret ve pişmanlık duyarak
Gizliliğin olmadığını
Her şeyin farkedilmek için var olduğunu
Yazgıların kendimizce yaratıldığını
Uzunca bir zamanda yakaladın sen
Sonsuz sabırla buldukça aradın
Bildin ve verdin güzel kız
Sevginin özünde olduğunu bilmeden
Şimdide sevgiyi arıyorsun sen
Seviyorum seni insanca yaşadığın için...

Ali Veli

Etkileşim

Duyumlarla kendini gösteren sevgi
Düşüncenin sinir sistemi
Etkinliği davranışlarla belirtmesi
Yaşamın biçimini etkileşimin biçimlendirmesi
Etkilendiğimizi mi sanıyoruz
Yoksa kendimizi mi eleştirdiğimizi
Gerçek olan biziz objeler değil
Kendimiz aramaktır etki
Etkilenmeyi bilmeli
Kendini yetiştirmeli
Düşünmeyi düşünmeli
Etkinin sonucunu tepki değil
Düşüncenin davranışlarla kendini
Gösterdiğini bilmeli
Gerçek olan
Kendini yaşamalı kendini bilmeli

Ali Veli

Filisra'nın uyanışı

Havayı yırtan sesteydi uyanışı
Gümlmeler gerçeğin tortusu
Hiç anlamamıştı didişmelerin kaosunu
Sonrası kısa bir sessizlik...
İşittiği ilk ses bebek ağlaması
Kısa bir sus,peşinden haykırışlar
Kimıldamaya çalıştı
Gerçekliğin ağırlığı izin vermedi
İlk gördüğü yoğun bir karabulut
Ardından an a saklanmış bir karelik mavi
Gülümsemeye çalıştı sadece...
Derin bir karanlığın dipsizliğinde uyumak istedi
Hiç bilmemek,farkına varmamak
Bıraktı kendini
Savaşın nedenselliğine farkındasız
Küçük bir çocuk
Küçük bir gezegen
Uyanışın kabusu...

Ali Veli

Gece uyanık kaldım

Bir gece vakti bulutlar
Beyaz bembeyaz ve gece koyu
Tül perdenin pencereye vuran aksi
Küme küme yıldızlar
Saksıdaki toprak gibi
Aslı birkaç...
Seyrediyor çiçekler geceyi
Ve ben yoğunlaşıyorum yalnızlığımda
İnatlaşıyor gündüzle
Hüküm sürüyor sessizlik
Biçimleniyor yalnızlık
Değişiveriyor
Kaygıya bırakıyor yerini
Büyü bozuluyor birden
Gündüz korkusu toplumsal çark
Ürkütüyor beni
Birkaç saat sonra düzen mekanizması
Kopmak istemiyorum geceden
An da donmak ve orada kalmak
Masallaşıyor istek
Bitiveriyor yapay saydığım doğal
Aydınlık
Yaşam savaşı
Yapay,doğal...

Ali Veli

Gel nefesinle

Buruk bir dalgalanma esnasındaydı hayat
Ardımdan gelen kanat sesleri bir bildiğim
Yeniden duyulan sancıların içimde yarattığı ürpertiler
Doğum vaktidir artık mavi küre turunu tamamlamış
Bir İstanbul tamlaması benim yaşım
Gel nefesinle...
Değişimler tüketmesin özünü gel...
Bilmediğim tüm ihtimalleri toplada gel kalmasın
Beklemekten değil meraktan benimkisi
Dağıt yüreğimdaki ışık pervanelerini sen kal
Ay aydınlığı sessizliğini bozda gel...
Bozkır yalnızlığım sonsuz sandığım yürüyüşlerim
Çelişkilerim hepsi içimden dışa doğru
Tüm bunları bil bilde gel...
Doğumumu paylaş doğmak için
Gel...
Nerdesin

Ali Veli

Gizli sokak

Tüm gel-gitlerin hikayesindeydi sokak
Sokak hikayelerin sancısında
Yaşam sancılarının sanrısında
Ve bir hepti bencil senaryosunda
Senaryolar bir yöne doğru
Doğrular dışa doğru isyankarlığında
Ben varoluşuna düşman yadsımış
Bir sokak aynı yöne doğru çıkmazlarında
Bir nev yalnızlığı çoğulun
Ve her bir ben yalnızlığında...
Bir sokak çoğula inkar

Ali Veli

Gözlerinin çok güzel olduğu...

Suçuyla pekişmiş ölümcül hastalık
Kemiriveriyor gençliğini
Çaresizliğe kalmış yaşam böceği
Kuruyan bir çiçek gibi
Eriyen güzelliği bir tükeniş mi
Varlığı haykırıyor nedir çelişki
Hatırlayabildiğim
Gözlerinin çok güzel olduğu...
Seviniyor suça karşı tükenişi
Bir son bir başlangıç ikilemi
Çektiği suçun cezası
Aldığı tanrısal cezanın katkısı
Kuruyup gidiyor sömürülmüş insanoğlu
Yanında alıp götürüyor sevgiyi
Varoluş nedenini yaşama sevincini
Gözlerinde yaşatırdı
Durgunca sessizce hüznünü
Kuruyordu...
Güneşli sıcak bir günün
Öğleden sonrasında
Yaşam sevinci yanılması
Geçirerek öldü...
Hatırlayabildiğim
Gözlerinin çok güzel olduğu...
(kendini bilmeden azap çekerek öldü)

Ali Veli

Hadi sen de...

Örselenmiş aşkların kısırdöngüsünde
Bağırtılar koptu dörtbir yandan, hayvanlıklardan
Nice ışıklar söndü bağrından yaratımın
Sancılar ölüme doğru anlamsızlaştı ansızın
Garip bir sıkışmışlık yaşam
Herşey nefesin kokusunda doğuma doğru
Sahtekarlıklar aynı yöne doğru anlamsız
Yediverenler yalnız değil birbirine artık
Hayyam sarhoşluğu bizimkisi yaratana doğru
Kara değil artık sevdalar, yanılsama
Bir ben vardım gecenin bağrında yalnız
Bir de o demenin çıkışsızlığında
Yuvarlanma artık durda bak gökyüzüne, gecenin bağrına
Her yıldız bir tükenmişliğin umut ışığı
Dön kendine, dön yaratılışına
Bil, kendin ol içine...

Ali Veli

İssız...

Sessiz bir ığlıktır ıssız...
Suskun ve ifadesiz duruş gibi gözükten
Derinliği ifadesizliğinde saklı

...!

Tanrısal bir yalnızlıktır ıssız...
Hep ve hiç gibi gözükten
Mana da çoğul saklı

...!

Kavurucu sıcaktır ıssız...
Nefessiz ve tahammülsüz gibi gözükten
Serinliği içinde saklı

...!

Tükenişin haykırışıdır ıssız...
Yokoluşun acısı gibi gözükten
Varoluşunda yaşam saklı

...!

Biçim ve içerikte tezattır ıssız
Yalın hayaller gibi gözükten
İssızlığında gerçek saklı

...!

İssız...

Ali Veli

İnci gerdanlık

Işıklar renk renk ışıklar
Yeşil sarı kırmızı...
Büyük ışığın denizdeki aksi
En dipteki yapayalnız düşünce
Ve içimdeki karamsarlık
Yaşadıklarım...
Yaşanılacak anılarım
Hafif bir sis dalga sesleri
Ya da ürperten soğuk rüzgar
Arkasından sabırsızca gelen
Kavramlar dünyası
Ve çelişkiler çelişkiler...
Yaşadıklarım...
Yaşanılacak anılarım
Yıkılan düşüncelerdeki hüznün
Sevdiklerini yitirme endişesi
Defalarca yenilenecek güzel ütopyam
Katı ve gerçekçi mantık yıkımı
Düşlerin hazin sonu
Yaşadıklarım...
Yaşanılacak anılarım
Tekrar ve tekrar
Yaşanılacak anılarım
Ümitle! ..

*Değirmendere,sahil,denize vuran Tüpraş'ın ışıkları,deprem öncesi ve sonrası sessizliği,yıkılan umutlar,yinelenen ümitler...

Ali Veli

İnsan oldukça şiddet

Ben şiddetim
Sükunet ararım
Boşlukları arayıp doldurmak isterim
Gücüm yıkıcıdır yapıcılıkta kaçarım
Ben şiddetim
Kuvvet kardeşim
Doğayı bozarım insanlara kıyarım
Somut emekleri çözerim düzenliliğe karşıyım
Ben şiddetim
Hem soyut hem somutum
Beyinde oluşan bir bilinmeyenim ben
Olumsuzluklar yaratmak isterim
Ben şiddetim
Birlikteliği bozarım
Temiz düşünce olmadıkça gelişirim
Başka düşman tanımam yokluğuda
Ben varım
Ben şiddetim
İnsan varoldukça...

Ali Veli

İnsandaki tarih ve sevgi çelişkisi

Tarih tekerrürden ibaretse eğer
Sevgide bir tarihtir düşünselde
Acılar hatalar yıkımlar tarihte
Göreceli değerler sevgide
İki zıtlık yaratırcasına
Bir tarafta sevgi diğerinde tarih
Saçma sayılmasın ikisi
Aynı şiirde biçimlendirilmesi
İkisinde gerçek sahibi
Bildiğimiz doğa nimeti
Birisinde ezilmiş diğerinde yücelmiş
İki tanımı kendi türetmiş
Acemi bir sanatçı hali tarih
Ustaca yeteneği sevgi
Birer insandık biz
Daha bir çok tanımlar yaratan
Birşeylerle uğraşmak istercesine
Birer haşarı çocuk gibi
Yapılandırırvermişiz çelişkilerimizi
İsimlendirmeyi unutmamışız tarih
Devam ettirmişiz hep aynı olan değişkenliğimizi
İhmal etmişiz gizli isteği sevgiyi
Birbirimizi sevmiyoruz kestirmecesi
Karar vermeliyiz istenileni
İkilemdeki gerçeği görmeli
Hatalardan aldığımız dersi
Yüceltmeli sevgiyi...

Ali Veli

İnsanları yapıştırmalıyız

Ahenkli duyulan patlama sesi
Buna eşlik eden insan sesleri
Piyano tuşlarından çıkan melodiler gibi
Muazzam bir savaşı yaşanan
Kolu kopan bir askerın seslenişı:
Bantlar gerekli kopuk kola...
Yardıın edin şu küçük kahramana
Cerrahların yıllarca düşlediği
Dokuları anında yapıştıran bir madde
Çaresiz askerın umudu
Çözüm getirendi bilimin bulduğu
Düşünölmeyen savaşın nedenselliği
Algılanmayan fiziksel acı
Dillerden düşmeyen zihinsel boşluk
Organları yapıştırmalı
Eksiklik olmamalı
Yaralının yerini sağlamı almalı
Kolayı parçaların,organların yapıştıırılması
Savaşın zihinde oluşturduğu hastalık
Şifası zor bulunanı
Düşünölmesi gereken sorunun şahı
İnsandan kopan barış ve sevginin yarattığı acı
İnsanları yapıştırmalıyız

Ali Veli

İnsanlık...

İnsanı verdim dedi gür bir ses
İnsanlar haykırdı
Bizi verdin sen
Toplanalım dedi insanlar
Düzen kuralım uyum sağlayalım
İnsan olalım dediler insanlığı yaratalım
İnsanlığı yarattılar farkında olmadan
Sevgiyi...
Anlayamadılar yarattıklarını
İnsanlık sevgisini
Bağlıyız dediler seviyoruz
Neyi dedi birisi
Öteki,sevgiyi insanı sevmeyi
Hayır diye haykırdı bir tanesi
Yaşamı seviyoruz kendimiz için yaşamayı
Farkı yaratandı konuşan
Sıradanlığı aşan benliğini bulan
Sevginin tanımını soran
Cevaplar yoğundu kalabalıkta
Çözüme ulaştırmayan kendini avutan
Sevgiyi bilmeli dedi bilge
Varlığını sezmeli varlık nedir bilmeli
O halde diye söylendi insanlar
Nasıl sevmeli
Bilge cevap verdi onlara
Kendini insanlığı yaşamı bilmeli
Sevileni sevmeli seilmeyi sevmeli...

Ali Veli

İşleyen çarkın anlaşılmaz planı

Tek bir düşüncede karışmışçasına yoğunlaşmak
Ne istediğini bilmeden sürekli araştırmak
Mutlak olanın kendimiz olduğunu bilmeden
İşleyen yaşam mekanizmasında katılımcı kalmak
Düşlediğimiz senaryoların nasıl gerçekleştiğini bilmeden
Sadece tahminler yürüterek, ispat yüzdeleri arayarak bocalamak
Havada durmadan kanat çırpın kuşun, suda durmadan ilerleyen balığın
Her gün doğan ve batan güneşin, geceleri ışıldayan ayın
Hem yapıcı hem yıkıcı olan doğanın
Bitip tükenmek bilmeyen enerjisinin nereden kaynaklandığını düşünmeden
Kendimizi düşüncesizce bu mekanizmada anlamaya çalışmak
Neden...
Çünkü farkında olan farkında olmadığımız sezilerimiz
Kendimiz değil...
Yıllarca asırlarca durmadan seslenen ses
Bize mutlak olanı söyleyip duruyor
Biz her defasında durmadan duymamazlıktan geldiğimiz halde
Kendimize dönmeliyiz...

Ali Veli

İşte öyle...

Sınırsızdı
Sıcak bir kuytunun bunaltısında
Bir bebek çılgığı duymuşçasına
İrkildim
Sıcığın kaynağına doğru
Tüm boşluklarım ışık doldu
Bilmediğim
Başımı yavaşça çevirip aşağılara baktım
Bilmediğim karanlıklarıda gördüm
İrkildim
Her şeyim çevrilivermiş hiç bir şeyle
Donuk
Titredim delicesine üşüdüm
O sesi bekledim
! ..
Yok
Nefretlendim
Işık yandı söndü yandı söndü
Koca bir karanlık bende koca bir...
Bir tünel içinde
Zaman zaman gördüğüm ya da
Gördüğümü zannettiğim ışığın peşinde
Tüm etsilliğimle ve tinselliğimle
Delicesine
Koşturuyorum
Başka bir şey bilmiyorum
İlk önce idimi kaybettim
Şimdi de benimi galiba...

Ali Veli

Kancalar

Bir karanlığın ardındaydı hareket
Düşünseldi eylemin dürtüsü
Gerçekliğinde değildi yaşam
Zincirlenmişim okyanusun en derininde
En kuytu köşesinde zincirlenmiş...
Yaşadığım mevsimler, notasında Vivaldi'nin
Sadece tüy hafifliğindeydi gizil imge
Ben salınmış ben süzölmüş
Bilinçaltı düşerken
Kancalar istemişim yaradandan umutsuz
Kancalar...
Boşluğu yadsıyan kancalar
Düşüyorum,
Kancalar...

Ali Veli

Kaos

Gariplikler dünyası...
Tam bir fiyaskodayız
Dönüşü olmayan bir yol bu
Sonuçlarını düşünmek bile korku verici
Zararın neresinden dönersen kardır misali
Tabiata dönmeliyiz

Ali Veli

Karanlık

Bir ölüm ilanıdır
Umutlar biçimlenmeden
Kendini gösteremeden
Ardında mutsuz insan
Körelen inançlar
Amaçların hazin sonu
Boş bir sürünceme
Umut ışığı söndü
Mavi ışık yok artık
Mavikuş ile birlikte
Sessiz ve boş bir gülümseyiş
Yüzyılımızın masum kurbanı
Tüketilen insanlık ve sahibi insan
Her şey karanlık artık...

...
Yanıldım,duyduğum mavinin kanat sesleri...

Ali Veli

Karşılıksız sevgi

Seviyordu delicesine
Farkında değildi umursamaz tavrın
Hayaller hayalleri kovalıyordu
Hiç bitmiyordu onunla geçirdiği anlar
Her gördüğünde onu
Sarıyordu benliğini
Hiç bitmesin istiyordu
Duyduğu sevginin birikimi
Farkında değildi sevilen
Bilseydi bu kadar sevildiğini
Severdi belki ötekini
Duyulan sevgiler başkaydı
Bitmeliydi karşılıksız sevgi
Bitiremiyordu seven
Değer veremiyordu sevilen
Seven anlayınca sevilmediğini
Ölümsüzleştirmek istedi sevgisini
Duygularını döktü bir gün kağıda
Ebediyete kadar sürsün diye
Hayatına son vermişti seven
Sevdiği kişinin kendisini sevdiğini bilmeden
Tek bir hatası vardı eserin
Sevgi nedir bilmeyen
Bir meçhuldün sen...

Ali Veli

Kaygı ve sevgi

Biçimsel ve simgesel
Bir varoluş kaygısıdır
Kısıldıkça açılan sonsuzca kapısı
Boyutsal imgelem bitti
Yaşasın demokratik tutsaklık
Nesneler niteliksiz nicelikli
Biçimsel yadsınan
Simgesel legal
Yaşasın sevgi...

Ali Veli

Kesişme

Hey...
Uzaktan sevdim seni sarı saçlı
Emindin hayata bakışlarında
Ve tedirgindin uzaktan bakışlarıma
İlgisiz ama belkilerinde temasın
Ya kimliktin dış kabuğunda
Ya da içinde kırılğan savunmasız
Gülümseyişlerin ele veriyordu içselliğini
Yalın olmak suç mu tavrında
Neydi gerçek...Sen mi ben mi...
Ya da anlamlı olması gereken ama olamayan kesişmelerimizde
Neydi dünyanın bildiğin evren
O güzel yüzünün hücrelerinde
Sevdim seni sarı saçlı kadın
Hiç keşfetmeyecek gibi yitirilmiş
Belkide! ! !
Bilmiyorum...
...
Ve bir an kayboldun nedensiz! ..
Yok muydun...

Ali Veli

Kıpırtılar

Bekliyorum...
Zamanı güzeli yaşamayı öğrenmeyi
İdealler sürüyorum inanıyorum
Güzelliği görüyorum estetiği
Zamanı yakalıyorum uygun olanı
Öğreniyorum ben insan olmayı
Sadece insan...

Ali Veli

Kısırdöngü

Bir çıkışsızlık öncesindeydi hayat
Sonrası bilmediğim yaşamlar
Yaşam yaşadıklarımda doygun
Yaşamadıklarım mutlu denilen anlar
Bir çıkışsızlık sonrasındaydı hayat
Öncesi bilmediğim yaşamlar
Yaşıyorum
Ya da
Yaşamıyorum
Kısırdöngü...

Ali Veli

Kimlik

Dilemler diliyorum dileklerden
Boşlukta sallanan salıncakta
Gökyüzündeki bulutları yakalamak
Kendimle kavuşmak ki
Beklenileni erken yaşamak
Sonsuzluğu yaşamamanın hazzını tatmak
Bereket olmak ziyan vermek
Bir kızılderili tüyünün rüzgarda sallanması
Gururu bilmek ve olmak sonra bilmemek
Yaşanılanı mı yaşamak...
Yaşamayı mı yaşamak...
Bir kısırdöngü başka kısırdöngüler yaratan
Yaratılmayı yaratmak yaratılmışçasına
Düşündüğünü somutlaştırmak
Bulutların üstündeki yalnızlık gibi
Hala soruyorum
Ben neyim...

Ali Veli

Korkularım

Karartı,korkuların kaynağı karanlık
Bilinmeyen korku verir bizlere
Yaşam endişesi gelecek korkusu
En zor olanı insanın kendisini tanımaması
Benliğiyle dost olamaması
Endişelerimizi oluşturan karamsarlığımız
Bizim korku kaynağımız
Düşüncelerimizi yıkan düşünceler ve diğerleri
Değişkenlik korkutuyor bizleri
Ve başarısızlık...
Yanılığın kırılganlığı
Arkasından getirdiği ümitsizlik duygusu
Amaçların yitirildiği an korkunun sıfır noktası
Korkmaktan korkuyoruz kısacası

Ali Veli

Köprü,uzanan ve sonsuz

Gökyüzü,sonsuzluğa uzanan...
Gece yarısı serpiştirdim
Dolu dolu yaşamları
İki biçim iki içerik
Beyaz pencereyle çerçevenmiş
Küçük bir dikdörtgen kesit
Geceleyin gökyüzü
Sonsuzluğa uzanan köprü
An da dondurulmuş
Hem ölü hem değil
Kıpırdaşan fingirdeşen yıldızlar
Tanrılar gülümsüyorlar gecede
Eskizleri buruşturup atıyorlar
Senaryoları...
Yaşam biçimlerini...
Sonsuz istençlerden kopup gelen
Sonlu istençler dizgesi
Buruşmuş yırtılmış harap olmuş
Bir dolu eskiz
Sonsuzluğa uzanmış,uzandı,uzanacak...
İkinci bir pencere
Boş bir kare
Doldurulmayı bekleyen
Uzanan,sonsuz,köprü
Ve gerçek
Ve
Sevgi...

Ali Veli

Kumsal ve denizin çizgisinde yaşam

Sonsuza uzanmış bir kumsal
Tüm arayışlarıyla kuylara çömelmiş bir adam
Kumsal ve denizin çizgisinde
Sonsuzca kum taneleri,içlerinde sonsuz yaşamlar
Kuylara saçılmış kuru yosunlar
Sanki yaşam artıkları sonsuz yaşamlara serilmiş
Güneş vurmuş son parıltılarına yaşamların
Sonsuz yaşamların üzerinde bir adam
Sonsuzluğa varmak için...
Çömelmiş...
Yaşam artıkları...
Sonsuzca yaşamlar...
Kum,deniz ve adam...
Yaşamın belirsiz takılganlığında kum taneleri
Deniz dürtüsünde değişkenliğiyle,tüm yaşamların
Varoluşuna çömelmiş adam
Yitikliğe mahkum kumsal hafızasında unutmuş
Çoğulun içinde sonsuzluğa varan tek yalnızlık var olma
Çelişki kopmuş yaratımdan
Sonsuzluk olmuş
Sonsuzca olmuş
Suskun...

Ali Veli

Ali Veli

Mor ve belirsiz

Karartı halinde aydınlık
Derin düşünce oluş
Ve katledilen yarı insan
Nitelenemeyen nicelik
En iyi renk mor
Duyularım tükenmek üzere
Seçemediğim çizilen resim
Kaygım kadın oluşu
Mor bir kadın
Duygusal ve aşılmaz ikilem
Haykırıyorum olabilmek için
Ona benzeyebilmek
Bir bütün olduğumuzu anlatabilmek
Sen parçasın kabullen
Ve hep öyle kalacaksın
Mor ve belirsiz
Acizlik
Mor ve belirsizlik

Ali Veli

Oluşum

İki tohum attı toprağa çiftçi
Filizlenmesini beklemedi uçtu gitti
Fazlasıyla beklemişti tohumlar beklemedi
Kocaman ağaç olmuşlardı
Yaşamı ödül sayarcasına
Çiçek açmış meyve vermişlerdi
Şimdi kim anlatacak çiftçiye
Tohumların biri şeftali diğeri kiraz
Raslantıları yaşamazsak
Senaryoları beğenmezsek
Birer tohum bile değiliz sonsuza dek ki
Sanki başlangıç gerçekleşmişçesine...

Ali Veli

Ördekler ve yaşlı adam

Deniz kıyısında
Ördekler ve yaşlı adam
Ördekler ve yaşlı
Deniz...
Sonsuzca sığıntılı
Kumlar ve ufuk
Gözler,dolu bir yaşam
Hareket halinde ördekler
Yaşlı adam,gözler
Sonsuzca ılık,sonsuzca senaryolu...
Ütopik yaşamlar imgeleyen
Sabit ve değişken
Ördekler ve yaşlı adam...
Düşünürmüşçesine boş...
Sebep arayan,sonuçsuz
Anlamca gözler
Düşüncesiz bir bakış
Kıpırdayan nesnelere ördekler
Yem arayan,kum eşeleyen
Islak bir duyum,algısızlık
Gereksizlik,açlık
Yığıntı bir imge yaşlı adam...
Ördekler ve yaşlı
İlintisiz nesnelere,sonuçsuz
Yaşlı adam
Ördekler ve deniz...

Ali Veli

Öylesine

Gerçek saydıklarım
Uçup giden periler gibi
Varlığını düşleyince gösteriyor
Yaşanılanlar kanıt sayılınca
Düşlemler değerini kaybediyor
Görünümler sahte ispat ben
Yaşam bende geçen
Rulo kağıt baskı yaşantı
Mürekkep etkiler ve tepkiler
Devam ediyoruz
Bitince haber vericem

Ali Veli

Pembe çarşaftaki örümcek

Mutlak sırrın hakkını verircesine
Defalarca kere katlanmış pembe çarşaf
Ufak sürprizini utangaç pembeliğiyle
Gösterdi birden
Gizemli pembe denizde küçük örümcek
Düşündürdü aniden
Neydi kendisinde gizlenen...
Şaşırmıştı şimdi
Kısa ölümsüzlüğü bekleyen
Siyah ve gizemli küçük bir örümcekti görünen
Salt gerçeği sindirten
Düşündürdü aniden bu kez yeniden
Sindirileni sezinleyemeyen
Küçük örümcek başka bir dünyadan gelen
Sınırlılık zaman mekan bilmeyen
Bir küçük örümcektin sen
Haykırdın gerçeği
Bilmek istedin bildiğimi
İstemedim seni ben
Sadece pembe çarşaftaki örümcektin sen
Yeniden yeniden ve yeniden
Pembe çarşaftaki örümcektin sen
Düşler dünyasını süslemeden
Bir kenara itildin sen
Bir örümcektim ben,nasıl olduğunu bilmeden...

Ali Veli

Prenses Çiğdem

Dalgınlığındaydı hayatın
Umutlarını hapsettiği gözlerinde
Suskun...
Bir an istemişti mavikuşu
Bir an için sevdasında yüreği
Işıkyılı yolculuğun uzaklığında, kıpırdandı
Yüzüne düşen perçemi ayırmıştı, düşüncelerini
Yakalamak için yürekleri
Dalgın...
Ve ardından kalktı yalnızlığına umarsız
Kayboldu, geceyi gökyüzünde seyreden gözlerden
Bir yıldız kaydı güzelliğinde gecenin
Yıldızlardan gelen prenses olduğuna farkındasız...

Ali Veli

Sağaltılmış solucanlar

Sağaltılmış derinliğinde nefessiz çırpınıyor
Sistemin solucanı olmuş körlüğüyle
İçerik biçim olmuş tepkilerinde
Çöplüğünde böğürüyor anlamsız
Tümdengelimim hükümdarı olmuş
Tümevarımları gütmek için ilkeliğinde
Çırpınışlarımız nefes almak için
Aldığımız nefesler ise daha da tüketilmek
Doğru yok artık solucanların körlüğünde
Hz.Eyüp'ten beri bu böyle
Düştükçe solucanlar kemirsin diye
Alacağız düştüğü yerden üzerimize
Tüm tinselliğimiz boşlukta salınıyor
Erdem dizginleri solucanlar
Biçimlendiriliyor yaşamlar
İçimize doluyor boşluğun katranı
Işık bırakıveriyor karanlığa ruhunu
Pervaneler yok artık alevin titreşmesi yok
Tepemizde dev spotlar
Oynuyoruz hayatı kostümlerimizle
Aslında çırılçıplak
Sağaltıldı solucanlar
Sıra bizde...

Ali Veli

Salık ve saltık

Şalmış kendini
İniveriyor tepelerden salıkça
Müjdece parlıyor gözleri
Saltık!
Görüveriyorlar hayret! ..
Görünüveriyor dehşet! ..
Değişiveriyor
Boşça bakıyor gözleri
Müjdece boşça...
Karışmış

Ali Veli

Sancı...

İçe döndüm kayıptım benliğimde
Dışa döndüm bir melek siyah kanatlı
Bir mesih çılgınlığında insanların bana inançları
Bense bir derviş sabrında ve yalnızlığında
Sokaklar çıkmaz olmuş çıkmazlar sokak
Bense sardunyalar görüyorum beyaz pencerelerde
Renk renk ufka doğru ve aşağıya duvardan sarkan
Bir dehlizde ışık hızını aşmış helezoniktir benim yolculuğum
Bazen ışık bazen karanlık kısırdöngüsünde...
Sonra sessizlik mavi bir gök ve bir martı çığığı
Ardından gelen dönüş yeryüzü...
Altımdan akıp giden çöller dağlar ırmaklar şehirler sonsuz çimenler...
Bir kartal yuvası yalnızlığım ulaşılmayan
Efsanelerden sürgün edilmiş yaşamım
Haykırıyorum gerçekliğim nerdesin nerdeyim...
Uçlardır hayatım normalin mağduruyum
Ya diplerde kaybolur ya da göklerde süzülürüm
Yeryüzüm yoktur, memleketim...
Aitliğim bilinmez benim yeldeğirmenleriyle savaşıyorum
Elektriklenmiş bir gitarın canı yanmış telinin
Sonsuza uzanan melodisi ya da
Tek notasıdır yüreğim
Ben bir bilmediğim...
Sevgim...

Ali Veli

Sanı

Kafamda binbir yön
Hepsinde bir soru işareti
Gözlerimin altı katran kuyusu
Çenemdeki kara leke karamsarlığımdan
Bakışlarımda karabasanlar
Belirginleşmemiş yüzüm
Çelişkilerimden olsa gerek
Tek bildiğim var olmam
Anımsamak için bir neden yok
Durun biraz tanımlandı:
Var olduğumu sandım...

Ali Veli

Sarmal

Salınmış savrukluktan sarmal
Sızılarla sessiz...
Sıcaklığında sevginin sarılmış
Sığıntı sandığı sanallıkta
Sağaltılmış saydam susuz
Sonsuzluğun sonu sanılmış
Sonrasızlığın sanrısında
Sensizlik-siz sevgisiz-lik
Sarmal sarılmış sevgi-siz

Ali Veli

Seç kökü

Seçilmiş seçmek için
Seçebilme yetisi kesin
Seçme özgürlüğü değil
Seçilme özgürlüğü
Engellenmiş
Engince engelli
Sığıyor ve olabildiğince
Açıyor bacakları
Seçilmiş, engellenmiş, sığıyor, açıyor...
İnsanca seçilmemiş, seçememiş
Seçilmiş seçen
Seçen seçil olmuş
Bireyin öfkesi
Varoluş nedeni seç kökü

Ali Veli

Sevgili...

Biliyorum bir yerlerde sevgimi anlatacağım bir imge dili var
Ve ben anlatmaya çalışacağım yüreğimi sevdiğime
Hiç duyulmamış sözcüklerin sihiriyle
Ve hiç böyle si bir coşku yaşanmamış olacak bildiğimiz sözcüklerde...
Bildiğim tüm yalnızlıkları es geçtim
Sevdiğimi yüreğimde görünce
Tüm avuntularımı geride bıraktım sevdiğim kadının gerçekliğiyle
Hayatı imge diliyle anlattım,bir sevdiğimi anlatamadım şiirde
Tüm granit duygularımı bir tek kadınımda serbest bıraktım
Taşın bağrında iek açsın diye...
Hani sonsuz varoluş baki kalmakladır insanın eserlerinde
İşte sevgim varoluşumdur sonsuzluğa
Sensizlik bir hiçlik,sense herşeyimsin sevgili...
Varoluşum,lmmde bile sen...

Ali Veli

Son yemek

İssız yalnızlık kokan bir bataklıkta
Şanslı bir ceset
Tamamen çürümemiş
Anlamlı bir pozda
'Suçum insan olmak' diyen haykırışı
Cehaletin kurbanı
Büyücü yakıştırmaları
Boram boram fakirlik kokan
Zavallı bir kişi
'Suçum insan olmak' diyen haykırışı
Seviyordu belki böyle yaşamayı
Ezilmeyi kullanılmayı aşağılanmayı hayvanlaştırılmayı
Uzun yıllar bozulmayan vücudu
İnsanlığa delil sunar gibi
'Suçum insan olmak' diyen haykırışı
Midesinde sakladığı yemek
Arpa bataklık otu ve keten tohumu
Övünç kaynağı bildiği
Yaşamaya çalışması umudu
'Suçum insan olmak' diyen haykırışı
İnsanım ben
Cehaletin son kurbanı
Demir çağındanım ben
Çok ötelere gelen
'Suçum insan olmak' diyen haykırışı
Devrinin en iyi temsilcisi
Bilmediği insanların değişmediği
Bildiği öğrenmenin sihiri
Korkmuştu
Cehaleti bilgi ve sevgi
'Suçum insan olmak' diyen haykırışı
Yineliyordu düşülen hatayı
Uyarıyordu insanlığı
İbret veriyordu cesedi
Dudaklarındaki kıpırtı
Pişmanlık dolu fısıltı
'Birbirimizi sevmeliydik'

Ali Veli

Sonrasızlığın öncesi

Bir sonrasızlık -daha- sessizliği
Kıyılara vurmuş hüznün ölümsüzlüğü
Çılgık yalnızlığın sireni
Promethe dingin acılarında
Taşlar yanıyor devingenliğin görevinde
Albatroslar yola çıkmış simurgsuz
Bense bir tüy hafifliğinde sessiz
Kıvılcımlar halinde yaşam,kıvılcımlar yıldız
Bir dolunaydır benim aynam
Belirsiz suretler yaratan
Bir yol var biliyorum
Bir turna var biliyorum
Küçük insanları taşıyan ütopyaya
Ve sen varsın belirsiz,bilmediğim
Hiç göremediğim ama varlığını sezdiğim
Nerdesin,hangi mekana ve zamana aitsin
Gel artık,tüketiyorum tüm umutlarımı
Yıldızım söndürüyor ışığını
Biliyorum milyarlarca yıl önce sönmüş olsada
Benim umudum sonrasızlığın öncesinde varolan
İstençlerim...

Ali Veli

Sonsuz beyazlıkta yürüyüş

Derinden gelen soğuk istek
Yürümek sonsuza dek
Büyük beyazlıkta kara delik
Bastığım yerlerde eriyen kar
Sonsuz beyazlıkta yürüyordum
Ölümlerle karışık sonsuz sevgi
Cazibe değil bu beyaz soğuk
Düşüncelerimi kemiren güzellik
Varlık,ben ve beyaz
Sonsuz beyazlıkta yürüyordum
İki parçaydık,farklı
Uyum bizim için taraflı
Sen başka ben başka
Bende soğuk istek sende ölüm
Sonsuz beyazlıkta yürüyordum
Bedenimi kaplayan garip mavi
Senin gülümseyişinle eşdeğer
Hislerim artık donuklaşıyor
Anlat gizemini beyaz soğuk
Sonsuz beyazlıkta yürüyordum
Beni büyüleyen lapa lapa beyaz melekler
Ölüm şarkısını üstünlüğüyle yorumlarken
Kendimi unutmaya başlamıştım
Artık ben de soğuk beyaza karışan
Sonsuz beyazlıkta yürüyordum
Bütün ben artık yok derken
Umut dolu insanların düşüncelerini süsleyen
Küçük bir çocuğun papatya benzetmesi
Soğuk beyaz kar olmuştum ben
Sonsuz beyazlığıyla renkleri yok eden
Doğanın tuhaf dostu,soğukun kralı
Lapa lapa yağarken,mırıltı gibi
Sessizce gürlüyordum insanlara ben
İki yüzlülüğümü üstünlük sayarcasına
Sonsuz beyazlıktaki çekicilik ve
ÖLÜM...

Ali Veli

Süzül ya da sürüklen

Biri sürükleniyor paldır küldür, diğeri süzülüyor sessizce
Sürüklendikçe büyüyor kaos topu,
Süzülen dingin olacaklardan, gülümsüyor...
Evrene yeni bir ikilem, evren insan ikilemi...
Sürüklenen ve süzülen kadim zamanların iki bilinmeyeni
Bilinen oluyor toplum kavramıyla görevine itaatkar! ..
Sarkaç salınıyor bir oyana bir bu yana
Sürüklenen bitkin, süzülen dingin
İnsanlık gidip geliyor ikilemin içinde şaşkın! ..
Sürüklen ya da süzül, seçim sana ait olmasada...
Kaos seçimsizlik, dengesizlik, çaresizlik
İki ritim var, diğerleri tınılar, sonsuz tınılar kargaşalara gebe...
Yaradılış değil bu, süzülenin belirlediği bir yazgı
Sürüklenen kaderine kurban
İnsan...
İkilemin içinde bir bilinmeyen
Ya süzüleysin ya da sürüklenen...
Haykır biçimlerin çıkışsız döngülerini
Kendin ol, yaratılışını inkar etme! ..
Ya tüketirsin sozsuz açlığınla varoluşunu
Ya da üretirsin yaratılışının kutsallığını
İnsanlığa varmak için insan olmalısın
Fark ikilemin dengelerinde
Ya süzülen ya da sürüklenen değil gerçek
Anla ve bil kendini
Farket gerçeğini
Kendin ol.

Ali Veli

Tanımlama gerekliydi

İlk patlamaydı herşeyi başlatan
Sonra sonsuz bir sessizlik
Yayılıyordu küçük olan büyük olmak için
Yeniden başlıyordu herşey
Yepyeni bir erekti düşünülen
Bir defa daha başlıyordu:Başlangıç ve Son
Karanlık ve anlamsızlık,beraberinde korkuyu getiren
Zaman kavramı patlayanla oluşan
Yayıлма gibi dönüşsüz olan
Evrenin yaratılışı gibi insandı yaratılan
İççeydi ikisi,karışmıştı birbirine
Hücre başkaydı,dokular,organlar,insan,toplum başka
Birlikteliktiki kompleks olmayı gerektiren
Bütün,birleşmiş,varlığın görüntüleriydik biz
Sadece aksedilen,varlığı ispatlayan
Biz delillerden öteye gidemedik
Varlığımızla başka bir alem yaratamadık
Yalnızca gerçekliğin kendimiz olduğunu düşünebildik
Evet Tanrı içimde,karışmışlık gibi
Birer ifadeleriz bizler
Varlığımız yokluğumuz...

Ali Veli

Tarihi yaşamak

Onbinlerce yıl öncesine ulaşan el
Kendi elim miydi? ! ..
Bilmiyorum...

Ali Veli

Tepedeki çimenlik

Sınırlar çizdi gerçekliğinde
Koruma içgüdüğü sezilerini biçimledi
Tepede bir çimenlik çimenlikte bir ağaç
İnsanlar duvarları yıkmıştı özgürleşmek için
O duvarını, mabedini ördü ölmek için
Sonra da dikildi hükümdarlığında dimdik
Koruma içgüdüğüydü gerçek, korunma
Yaşamdaki bağ karmaşalarını inkar edencesine haykırdı:
-İçimde bir ben yok artık! ..
Taş duvar, sınır, gerçeklik...
Neydi gerçek olan...
Bir koruma içgüdüğü ve bir yanda öldürülen bir ben, insanlar...
Nice insanlar tükettiler gerçeklikleri için yaşamlarını ve kendilerini
Tüketilmişlik, tüketmek ve tükenmek...
Huzur veren ölümdü aslında küçük kızın rüyasında...
Aitlik yok artık, kanca da...
Boşluk hakim artık tüm yaşamlara
Tepede küçük çimenlikte küçük bir kız
Kucağında bir kadın...
Esen bir meltem, küçük kızın gözlerinde yaşlar
Umutla bakıyor kucığına, ölümüne...
Ağaç kendisinin, duvar, çimenler, meltem herşey kendisinin
Bir tek kendisi değil kendisinin...
Küçük kız, mutlu olmayı hakeden...
Küçük kız beklentisiz, suskun, mutsuz
Tepede bir çimenlik çimenlikte bir kız
Kızda bir kadın
Kadında bir yaşam
Tutsaksın...

Ali Veli

Tereddüt

Doğum esaretin başlangıcıydı
Varlık hiçlik sayılmıştı
Gerçekler yerini yanılsamalara bırakmıştı
Neydi doğru olan...
Varlığımızı değil yokluğumuzu yaşıyoruz
Yaşıyorsak o da belli değil
Gerçek olan kendimiz
Bizle beraber olan
Yaşam biçimlerimiz yanlış
Neden? ..
Değişkeniz...
Hem kalıcıyız, hem de değişken
Biçimleri görüyoruz, gerekliliği değil
Farkındayken kaçıyoruz
Kendimize dahi ihanet ediyoruz
İşte ihanet:
Doğum ve ölüm arasındaki süreç
Ereğimiz yaşanılanı yaşamak
Bunu gereklilik sayıyoruz
Yaşadıkça dünya var diyoruz
Ölüncede yok olacak yarattığım dünyam diyerekten
Coşku bizi hareketlendiren
Azimler kararlılıklar getiren
Karamsarlık bizi mantığa zorlayan
Düşünceyi yoğunlaştıran, düşünlemeyi sağlayan
Umut ve sevgi bizi hayata bağlayan
Ve hala soruyorum:
Biz var mıyız, yok muyuz? ..
Yoksa arada mı? ..
Kendimize nicelik ve nitelik veremiyoruz
Çünkü insanız
İnsandan öteye adım atamıyoruz
Aslında,
Hiçliğimizden sıyrılıp özümüzü yaşamak istiyoruz
Gerçek varlığımızı varolmuş olanı
Şimdiki yanılsamayı değil
Acaba istiyormuyuz o da belli değil
Tedirginiz çünkü tereddütteyiz
Tanımlamalıyız diyorum tanımlayabilmeyi
Anlayamıyoruz kendimizi

Ali Veli

Toplum üç ben-iyle

Bir sessizlikti bu akşam
Tepkisizlikle karılmış bir toplum
Seyrediyordu çürümeyi
Kemiricilerin biri düştü, umursamadı
Baktı...
Kemiriciyi üstüne koydu
Eyüp peygamberden alışkındı buna
Meziyetti sömürücüye
Uzaklara baktı...
Tepkisizce sessizledi
Seviyordu suskunluğu
Suskunluk meziyetti
Kemiriciyi seyretti
Gülümsedi...
İçinde kendisine ait olmayan kıpırtıları dinledi
Her bir kıpırtı başkaydı
Ama hepsinin derdi birdi
İsyan...
Bir an tedirginledi
Sonra rahatladı
Korkmamalıydı...
Her bir kıpırtı başka bir kıpırtıydı
Kargaşaya gülümsedi
Yeniden uzaklara baktı...
Hiçbir şey görmedi
Hiçbir şey hissetmedi
Bilmediği bir şey vardı
Tüm kıpırtıların ereği...
Belirsiz, eskilerden bildiği bir kelime geçti
İsyan...

Ali Veli

Turnanın seçiciliği

Şafağın o güzel mekanında
Bir turna geçiyordu
Kızılımsı güzelliğiyle iri noktanın
Görkemli güneşin hizasında
Biçimli bir karaltı halinde
Gölge oyunlarındaki gibi
Sessizce kanat çırpıyordu
Şirtında küçük bir sepet
İçinde küçük insanlar
Herkes göremezdi onları
Aşamalar kaydetmeliydi görmek isteyen
Farkına varmalıydı gerçeğin
Anlamsız gelebilirdi göremeyenlere
Ama her şafakta
Zamanı doğru işlediğini bilen saat gibi
Turna taşıyordu küçük insanları
Bilmediğim bir yere
Anlatmıştı bana bilge kuzgun
Güzel turnanın hikâyesini
Şaşırmıştım insanlığımdan utanarak
Hayran kalmıştım anlattıklarına
Bilemezdim diğerlerini
Verdikleri yaşam mücadelesinin amacını,
Nesillerini devam ettirme çabasını,
Açlığa gösterilen direnişi
Üreme,yeni fertler getirme eylemi
Ama anlatmıştı bilge kuzgun herşeyi
Utamıştım insanlığımdan
Bir turna kadar olamayışımızdan
Yaşamı seven,sevgiye değer veren,
İnsanlık kavramının değerini bilen
Güzel gelecek düşleyen
Doğa ile arasındaki hasreti bitirmek isteyen,
Ender insanları
O gizemiyle sihiriyle küçük insanlara dönüştüren
Fedakar turnanın amacı,
Her canlının görevi olan
Hayatta kalma,neslini devam ettirme güdüsü...
Kendi nesli için değilde insanlık için
Yaptığını bilemeden
Ama anlatmıştı bilge kuzgun herşeyi
Her şafakta taşıyordu küçük insanları
Fedakar turna
Savaşın olmadığı,yıkıcılığın olmadığı
Sahip olma isteğinin olmadığı mekana
Bilmediğim bir yere
Umut ülkesine:Ütopya ya
Her sabah seyrediyorum turnayı
Ona duyduğum güven ve saygıyla
Unutmuyorum utancımı
Yardım etmek istiyorum
Uzatiyorum elimi

Ama geri çekiyorum,elim kirli...
Bozmamalı turnanın güzelliğini,amacını
Her sabah bekliyorum kapımda
Küçük insan olmak istermiş gibi...

Ali Veli

Tükeniş

Bir martı süzülür havada
Bir balık kestirmiştir gözüne
Karnı acıkmıştır süzülür avına
Yakalayamaz balığı yükselir gökyüzüne
Ve avına tekrar saldırır
Yeniden yenilmişliğin verdiği hüznün
Ve açlığın verdiği zorunlu kararlılıkla
Tekrar eder yaptıklarını doyurmalıdır kendini
Susturmalıdır benliğinin sesini
Bu öyle bir rakiptir ki asla zayıflatmaz kendini
Umutlar özlemler dileyişler ne içindir
İstenilene kavuşunca yeniden istemek için
Nereye kadar nereye kadar isteyeceğiz
Sanki ölümün bir son
Bir tükeniş olduğunu bilmeden
İsteyeceğiz...

Ali Veli

Ufukta bir gemi

İlginçliği övüncü
Büyüklüğü güvenci
Taşdığı gizem o derece tehlikeli
Yüzlerce mobydick gövdesi
Üzerine tünleyen beyaz martılar
Belirginleştiriyor dehşetini
Birkaç bin yaşam barındırıp
Ölüm saçıyor kendisi
Tüm ihtişamıyla korku verici
İnsan icadı:Uçak gemisi
Kimilerinin taptığı
Kimilerinin korkup kaçtığı
Nicedir bilinmez kaç can aldığı
Ufukta bir gemi
Hem de bir uçak gemisi
Saklıyor bizden hep
Utaç abidesi olduğundan
Ukalılığı kendisini en büyük sanması
Ne de olsa bir ölüm makinası
Sonu gelmeyen bir savaş icadı
Onu gördüğüm zamanlar
Hemen aklıma geliveriyor
Elimizden yitip giden yüce sevgi...

Ali Veli

Üç martı,ayçiçeği ve yalnızlık

Umarsızca çoğul süzölüş
Özgürce mi sesizce mi...
Ya da bir...
Yalnızlık demiş
Bir iki üç
Sonrasızlık sınırsızcadaki sevgi
Ayçiçeği tarlalarında boşluk
Çürütölmüş ütopya
Kanadı kırık mavikuş
Sonrasızlık yalnızlık
Şimurg yanılısaması
Üç derviş martının hikayesi
Ya da bir...
Üç martı,ayçiçeği ve yalnızlık
Sadece bizdik...

Ali Veli

Ütopya adası

Hiçbir yer olamadı
Ama ada olmayı başardı gönlünce
Üretti herbir birey, bir olabilmeye
Diğerleri olamadı tüketmek için
Işıkları bir oldu
Tüm insanları aydınlatmak için
Hiçbir yerde bulunmadı
Ada oldu bilinmezliğinde
İnsanlık ve değerdi artık insan
İnsanca yaşamak için
Hükümdar yoktu
Seçme özgürlüğündeydi seçim
Sanat şöleniydi yaşamak
Ada bilincindeydi ütopyanın
İnsan bilincindeydi adanın
Bir bilinç değildi, farkındalığın
Bilinçaltının...
Ütopya adası
Varılamayan...

Ali Veli

Varoluşun tek yasası ya da varoluşun çakmaktaşları

Seçimler sensen, neden başkaları tercih önceliği olanlardır
Sebep eylemsizlik mi ya da...
Her neyse...
Ben ki sonradan belirsiz olan ya da bütünleşemeyen
Sanki bir zaman sıçraması yaşamış ve
Varolduğum dünya ya yeniden dönmüş...
Ama herşey değişmiş
Bense bir nostaljik idol
Ben kimim, yerim neresi ya da varoluşum artık bana ait değil mi? ! ..
Sıkıştırılmış benliğin dürtüsü yalnızlık
Çıkışsızlığın sonucu, anlamsız karmaşalar
Dön gel tıkanıklığında sürüklenmek
Dur diyememenin çaresizliği
Amacım, haykırmak! ..
Ben gerçeğimin peşinde o çaresiz
Sarı bir avuntu var içimde, mayalı...
Dinginliğin sırrı mistizm mi ki
Varoluşumun çakmaktaşları
Yıldızların özünde var benim yalnızlığım
Saygı ve sevgilerimi sunuyorum sana,
Ey herşey ve hiçbirşey
Düalizmi bende sarmallama sakın, varoluşum
Yalnızlığımı safsatalaştırma
İçimdeki seş tüketiyor beni
Yeniden doğmak için
Yoksullaştırma beni gerçeğim
Birazdan bitecek tüm sanrılar
Ve ben huzura ereceğim
Bir an için hiçlik olacağım
Ve evrene hükmedeceğim
İnsan gerçeğim haykırarak
Ve huzursuzluk gölgeleyecek kalbimi
Git-gellerin kaosunda yorgun
Ve dinginliğin hafifliğinde
Bileceğim bilinmesi gerekeni
Ben olacağım
Varoluşun tek yasası...

Ali Veli

Ve yine bocalamak

Ne olduğunu bilememek
Neyi amaçladığını
Yaşıyoruz...
Durmadan,bıkmadan,usanmadan
Birimiz çıkipta ben neyim
Cesaretini gösteremiyor
Fakat ölüme meydan okuyor
Kahraman oluyor
Hala bocalıyoruz
Ne istediğimizi bilmiyoruz
Hep bir yenisini bekliyoruz
Yeniliklerin sonucuna ölümlle ulaşıyoruz
Neden? ..
Çünkü insanız
Üstinsan olamıyoruz
Biz insan olmaya layık değiliz
Üstinsana hayranlık duyuyoruz...

Ali Veli

Ya anlaşılmadık ya da anlamadık...

Tüm bastırdıklarım bir kışkırtılma dürtüsünde
Kaldı...
Serbest...
Ve tüm dünya şaşkınlığındaydı özgürlüğün
İlk önce çiçekçi çocuklar dediler bizlere
Sonrasında melankolik romantizm çocukları
Aslında romantizm değildi suskunluğumuz
LSD nin dışavurumu
Artık masalcıyız eskileri yadeden
Yarattığımız postmodern hayatların çıkışsızlığında...

Ali Veli

Yalnız ve kaotik....

Bir yalnızlığı ikiye böldüğün zaman iki yalnızlık
İki yalnızlığı ikiye böldüğün zaman bir yalnızlık
Yalnızlıkların her bölündüğü zaman tek ve bir defa iki yalnızlık
Yalnızlıklar tek ihtimal haricinde her bölündüğünde tek bir yalnızlık
Tek yalnız her bölünmeyle yaşadığı ve varolabildiği tek sonuç tek yalnızlık
Ve bir defa yaşayabildiği,o yarattığı görkemiyle yaşayabildiği
Ve yalnızca bir defa haz bulabildiği iki yalnızlık duygusu
Bir defa var olabildiği tek duygu bir defa yaşayabildiği
Her yaratımın tek nedeni yaşanabilen tek bir duygu
Ve tek bir duygu için yaratılan,bencil bir istekten doğan
Sadece iki yalnızlığın ve paylaşımın yaşanabildiği tek bir duygu
Ve yaratımın bencillik duygusundan kopmuş bir süreç olgusu
Yaratım bencil olan ve bizler bu duygudan doğan
Yalnız...

Ali Veli

Yalnızlık

Yaprak dökümü bitmişti sonrasızlığın sessizliğinde
Tanrısal güdü hakimdi ormandaki suskunluğa
Gitmişlerdi milyonlarcası kanat çırparak telaşlı
Güneş tavrını takınmıştı yine kaynağını kısarak
Doğa ananın uykusu geldi yorgun
İnsanlarda bu olanlara yandaş seyrelmiş
Bir ben kaldım varoluşumla donuk
Varmıyımın sorgusunda, evet...
Evet o kelime, yalnız...
Net kısırdöngülerin yansımasıdır yalnızlık
Ya da kendimle kalma korkusudur! ..
Belirgindir herşey, yaratım, varoluş, yokoluş
Hiçbir şey her bir şey...
Tane tanedir piyanodan dökülen notalar
Her biri ayrı sorgulamalar yaratan
Sessizlik...
Ardından ürkek kısık sesli düşünceler
Nadase bırakılmıştır benlik
Durgun ya da dingin ya da...
Hiçbir şey
Belkide bir kedinin kıvrılıp yatmasıdır yalnızlık
Huzur, dinlence, bilinç kayması, ölüm...
Terkedilmiş çoğulun bir kalması, aniden
Korku, teklilik, iç hesaplaşma ya da
Tanrı, yalnızlık...
Yağan bir yağmurun ardından gelen
Temiz, arınmış ve yalnız
Sonrası çoğalma isteği paylaşma
Eco'nun hissettiği gidip gelen duygular
Bir varoluş ifadesizliği
Terkedilmişlik...
Yalnız bir ağaç gibi, yapraksız
Ay ışığı parlaklığında ama donuk
Yapayalnız...

Ali Veli

Yaşamak

Olur olmadık zamanlarda
Anlamsızca
Oradan oraya sürüklenmek
Geçici bilinç ile
Sonsuzluğu sonsuza dek tatmak
Kahve fincanının içinde çay kaşığı olmak
Farklı ne yapabiliyoruzki
Sonuçlar,pozitif-negatif deneyimler
Raf dolusu dosyalar bomboş
Nefret ettiğimiz şey fedakarlık yaptığımız gibi
Dünyayı dolaştım bir ceviz kabuğu olarak
Bağdaşamadım bir türlü insanlarla
Kendimi bitki saydım,hayvan saydım
İnsan,tanrı saydım
Sankli saydıklarım benmiş gibi
Sevgiye inanmadım hiçe saydım varlığı
Herşeyi boş saydım,hiçlik saydım
Bilemedim,bulamadım kendimi
Şu an insanım,tanıyamıyorum kendimi
Ben neyim yoksa hiçliğin ta kendisi mi...
Anlayamıyorum hiçliği...

*Şu an aramızda sayıları ciddi rakamları bulan,arayan insanların serzenişleri
bunlar,çıkışı bulma umutlarında...

Ali Veli

Yaşamak git-gelinde

Bir dürtüdür yaşamak kıpırtısız
Helezoniktir an'ın gelgitleri şeytan merdivenimsi
Mavinin içinde bir düş,kadim zamanın dışında
ilk önce müzik vardı yaratımda
Ya da tanımlamanın belirsizliği
İki olmak adınaydı herşey
Hiç olmak için tek değildi istek
Boşluktu doldurulan,doldurulan boşluk
Kanat sesi duydum tüm ürpertilerimde
Penceremdeydi sevgim şardunya yapraklarında ay
Bir kardelendir dürtü ışığa ulaşan
Turnanın seçiciliğidir insanlık
Doğa belirler hayatı yok etmek için belirsizliği
Biçemler dilenir dilemsizliklerden
İstençler istek değildir kayıtsız
Yaşam kısır döngüdür insanlarda sanrısız
Sayıklar durur şizofren gerçeği
Gidip gerilir güncelde manik-depresif sessiz
Yalnız değildir paranoyak mutlu...
Bir tek aşk yeniler bizi yaşama endişesiz
Uyuşuveririm böylece sorgusuz
Dinjin bir albatros süzülüşünde...

Ali Veli

Yaşamın bir karelik görüntüsü

Boş bir meydan
Nesnelerin olmadığı
Sadece kendisi
Ve emin olamadığım ben
Dolduruyorum tek tek
İstemim ve belirsizlik
İfade zorluğu biçim yok
Ve emin olamadığım ben
Artık yaşanılmayacak yaşanan
Sadece yaşanılacak yaşam
Beton ve çiçekler
Boş bir meydan ve ben
Yeşeren umutlar bilinmeyen
Üşüyorum ölüme yaklaştığım için
Elde ettiklerim
Ve yitiriliş kaygısı
Mücadele yaşama amacı

Ali Veli

Yılların birikimi

Birikim
Emin olamadığım,kavrayamadığım
Neleri doldurdum,duyumları
Yaşamda tüketiciyim
Garip sayılacak bir çelişki
Seyret ve izle
Rayların üzerinde,sabit
Işık görmemi engelliyor
Kristalleşmiş bir gökyüzü
Katılaştıkça yumuşuyor
Sevdiklerimden nefret ettikçe
Çıkamaz bir sokak
Tebeşirle çizilmiş çember ok
Herşey kayıp gidiyor,akışkan
İçi boştu
Boşlukta varolan
Yaşam! ..

Ali Veli

Yumruk

Düzlükte patlayan kuvvet
Sessizliği yırtıp varlığını ispat edercesine
Varlığını gösteren çığlık
Arkasından koca bir ses
Zavalılığım
Elim...

Ali Veli

Yüce saydığım parıltı

Varlığımızın seninle oluştuğunu bilmeden
Bizleri seyrediyordun karşılık beklemeden
Bıkmadan usanmadan bizleri
Kendi yüceliğine hayranlık duyuyordun,saygı
Aldırmaz bir tavır
Buram buram olgunluk kokan bakışınla
Bazen seyrederken seni
Titrediğini görüyorum hafiften
Biliyorum,içi içine sığamamak gibi birşey
O üstün enerjini paylaştın sen
Gündüzleri izlendiğim hissi,gecelerde
Paranoyamın sebebi sensin
İşıldak çember çevrende hareketliken
Küçük kızların oynadığı çember oyunları
Belirleniveriyor zihnimde hayali
Yarı tanrı görünümün etkiliyor beni
Buzlarım çözülüyor,endişelerim
Ama beliren bir endişe,sana muhtaçlığım
Sensiz yapamayışım
Hayat kaynağı oluşun yetmiyor
Kavur beni,erit,buharlaştır
Sana ulaşmamı sağla
Karışmak istiyorum yüceliğine
Ben de seyretmek istiyorum kendimi,bizleri
Dokunaklısın,
Görkeminle hüzünlendiriyorsun beni
Neden acizliğe boyun eğmeli
Karşında küçük düşmeli
İsteyince biliyorum oluşturabilirsin nesnelere
Ya da yok edebilirsin canlı herşeyi
Sana yaklaşmak bile öldürücü
Neden seviyorum seni
Hayat kaynağımsın
Unutmuyorum mantık kokan gerçeği
Bir süre seninle bakışınca
Siliniyor herşey
Grimsi bir mekan alıyor eskinin yerini
O zaman yabancılaşıyorum
Korkuyorum bilinmeyeni yaşayınca
Seni farketmek istemiyorum böyle olunca
Ama biliyorum sen yukarıdasın
İçimde hissediyorum sıcak nefesini
Daha sonra aldırıyorum sana
Nedeni yanılısamalarda sürüklenmem
Yapımın gerektirdiği bir yasa sanki
Seni seviyor olmam
Yapıcı ve yıkıcı oluşundan
İnsanlara benziyorsun
İlklerden birisin,yüceliğin buradan
Korkum yıkıcılığın
Hayallerim yıkılmamalı,anlamalısın beni
Hep böyle kal.

Olur mu? ! ..

Ali Veli

Zafer ığlıkları

Tükenen kum taneleri
Azim karanlığındaki ışıltı başarı
Fethedilen benlik
Sevgi tükenen
Başarmalı
Hep bir adım önde

Ali Veli

Zerdüşt sayıklıyor kısırdöngüsünde

Kıvrıldı...
Tüm hiddetiyle kısı gözlerini
Uykuyla uyanıklılık arasında iç geçirdi
Bir an boşluğu hissetti,tutundu zemine
Hiçbir şeyi hissetti,korktu
Korkuyu yaşamadı
Nehirde yolunu bulan bir dal parçası gibi kaydı algısı bilinmeyene
Zaman kavramı kadimliğinde anlamsızlaştı
Varolan herşeyin hikayesi geçti ışık hızında zihninde
Sustu sonsuzca
Bilmemeyi diledi ifadesiz
Tiz bir sesle irkildi
Kalktı
Karmaşa tekrarladı kendini
Toparlandı
Şenaryoları biçimlendirdi
İnmeliydi yalnızlığından aşağılara
İnsanlara anlatmalıydı bilmediklerini
Söylemeliydi bilmediği gerçekliği
Yansımaları anlatmalıydı benzersizliği
Dağılmadan kum gibi çöllere
Göstermeliydi insanlığa
Şuursuz sayıklamalarının anlamsızlığını
Vazgeçti
Tüm hiddetiyle kısı gözlerini
Uykuyla uyanıklılık arasında iç geçirdi
Bir an boşluğu hissetti,tutundu zemine
Kıvrıldı...

Ali Veli